

Massa d'hora, amic

Lamentem comunicar-vos l'adéu prematur d'en **Sergi González**.

Aquesta setmana plorem a un amic, a un company de club. En **Sergi** ens deixa ben jove, abruptament. Compartiem amb ell la passió pels escacs, aquest joc que el va atrapar de ben petit. Perque a més de ser una persona ferma, esportista, forta... era un home compromès, un home de club que no escatimava esforços pel bé de l'equip. Una implicació que sabem que li venia de família. Un jugador valent i creatiu, un esperit noble d'aquells que sempre vols defensant els teus colors.

Al voltant de les seixanta-quatre caselles en **Sergi** va acumular coneixences i amistats. I en donem fe, i aprofitem per agrair, les moltíssimes mostres d'afecte que els escaquistes ens heu fet arribar d'arreu de Catalunya. Companys del Maresme, d'anteriors clubs, de les comarques gironines, de tota la geografia, vells rivals i adversaris recents, heu estat molts. Traslladem tot aquest caliu també a la seva família.

Et trobarem a faltar. Molt. No t'ho imagines. Un comentari final, potser en un codi inevitablement escaquista que ja ens perdonareu els lectors nouvinguts: **Sergi**, la teva sempiterna obertura Larsen ens queda ja associada per sempre al teu nom, al teu record i a la teva amistat. Avui més que mai...
Gens una sumus
. Descansa en pau,
Sergi
.